

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਪਚਾਸੀਵੇਂ ਨੰਬਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਇਤਿਹਾਸਕ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਦਿਵਿਆ ਸੰਬੰਧ

Jeff Pippenger

2024-02-18

1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1989 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਸਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ। ਫਿਰ 1992 ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਖੁਲ੍ਹਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਰਵਜਨਿਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ 1994 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਸੀ। 1996 ਵਿੱਚ The Time of the End, ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਸਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1996 ਉਹ ਵਰ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਐਸਾ waymark ਹੈ ਜੋ 1831 ਵਿੱਚ William Miller ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ। Miller ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਨ। Miller ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਧੁਨਿਕ Rome (ਉੱਤਰ ਦਾ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰਾਜ) ਸੀ। Miller ਨੂੰ ਜੋ ਪੱਧਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ Prophetic Interpretation ਦੇ 14 Rules ਸਨ। 1989 ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੱਧਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ "line upon line" ਸੀ।

ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1831 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ), ਬਿਲਕੁਲ ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ King James Bible ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। Future for America ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ, The Time of the End ਮੈਗਜ਼ੀਨ 1996 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ), ਬਿਲਕੁਲ ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1776 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ।

ਹਰ ਇਕ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛੇ, ਆਇਤਾਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਥੇ ਹੀ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਜੋਤਿ ਮੁੜ ਖੋਜੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜੋਤਿ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ, ਆਇਤਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਆਇਤ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ "chazon" ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਇਤ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ "the appearance" ਦੇ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਗਬਰਾਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੇਰਹਵੀ ਆਇਤ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" (ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਦਹਵੀ ਆਇਤ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇਈ ਸੌ ਦਿਨਾਂ (ਸਾਲਾਂ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ", ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ,

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲ 457 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ।

ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਦੇ ਕਾਰਜ—ਜੋ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਖੇਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਰਮੀ ਕੰਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਇੱਕ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅੰਦੋਲਨ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” (ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨੇ 1831 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ 1611 ਵਿੱਚ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੇ ਫਿਊਚਰ ਫੋਰ ਅਮੈਰਿਕਾ ਨੂੰ ਅਮੈਰਿਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਮੈਰਿਕਾ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ—ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ—ਲੈ ਕੇ 1844 ਤੱਕ—ਆਖ਼ਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ—ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜੈਕਾਰਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁੰਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਦੋ ਲਹਿਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਾਲੀ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ।

“ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੱਖਰਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ (ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵਲ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਧ ਗਈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ। ਫਿਰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ 12 ਅਗਸਤ, 1844 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਫੈਲਦਾ ਗਿਆ।

Future for America (ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਿ) ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਧੀ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ। ਫਿਰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਜੋ ਅੰਤਤੋਗਤਵਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੰਗਲੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਫੈਲਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਮੀਕਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਫਿਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਠਹਿਰੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਲਚਲਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਦੋਹਾਂ ਚਲਚਲਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਾਈਬਲਕ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਇਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਚਲਚਲਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਜਿਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੀ (ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨ), ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆਉਣੀ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਰਗਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣੀ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਲਾਵਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਹਬੱਕੂਕ ਉਹ ਭੇਦ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੀ ਥਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਹਬੱਕੂਕ 2:20.

ਪ੍ਰਭੂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਦੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਪਚੀਹ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਰੋਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਇਕੱਠੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਯਤ ਵੀਹ ਵਿੱਚ ਕਰਾਈ ਗਈ।

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਚਲਵੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸਹੀ ਬਾਈਬਲੀ ਪੱਧਤੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਚਲਵੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਵ-ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ (ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨ) ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆਈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਡੂੰਘੀ ਸਮਰਪਣਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਹਬੱਕੂਕ ਉਹ ਫ਼ਰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਹਬੱਕੂਕ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਹਬੱਕੂਕ 2:20.

ਪ੍ਰਭੂ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤਦ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਚੁੱਪ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਜੀਵਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ

ਇਤਿਹਾਸ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਜੀਊਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਨਿਆਂ ਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸ ਮੁਹਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਂਣਗੇ।

ਤਦ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੀਊਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੂਜੇ ਝੰਡ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਇਤ ਇਕਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਏਦੋਮ, ਮੇਆਬ ਅਤੇ ਅੰਮੋਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਚਾਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਹੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਲਹੇ ਨੂੰ, ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਹੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਡੇਲਾ ਜਾਣਾ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਤੇਲ ਹੀ ਵਰਖਾ ਹੈ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਚਲੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ? ਕੀ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਪਰ ਤੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਤਥਾਪਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲ ਉੱਠਾ ਕੇ ਵੇਖ, ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੇਟੀ? ਤੂੰ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠੀ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਬੀ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਵੈਸ਼ਿਆਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਰਖਾਵਾਂ ਰੋਕ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ; ਫਿਰ ਵੀ ਤੇਰਾ ਮੱਥਾ ਵੈਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਤੂੰ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰੋਗੀ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ? ਯਿਰਮਿਯਾਹ 3:1-4.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ (ਅਤੇ ਸਭ ਨਬੀ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ), ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੈਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦਾ ਮੱਥਾ ਹੈ। ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਥਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਬੁਲਾਹਟ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਉਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਨੈਤਿਕ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚੀ ਜੋਤ ਦੇ ਚਮਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਛਾਪ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਾ ਲੈਣ। ਇਸ ਛਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਵੇਂ ਦਰਿੰਦਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇ। ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਇਸ ਛਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਉਹੀ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਏਗਾ, ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਪੀੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”
Review and Herald, July 13, 1897.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਦੁਸ਼ਟ” ਹਨ। ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਬਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ‘ਮੇਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ’ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?—ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ-ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਏ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਛਾਪ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।”

“ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਕੇਵਲ ਬੁਰਾਈ ਹੀ ਹੈ.... ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਸੀ.... ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨੂਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਾਰੇ ਜੀਵਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਸਮੇਤ ਨਾਸ ਕਰਾਂਗਾ।’ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਨੰਦ ਲਈ ਰਚਿਆ ਸੀ।

“ਜਿਵੇਂ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ‘ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।’ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰੇ, ਉਹ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸੂਚੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਮਦਿਰਾਪਾਨ, ਚੋਰੀ, ਡਾਕਾਟੀ, ਗਬਨ, ਕਤਲ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਣ ਜੋ ਅਜੇਹੇ ਧਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।” Review and Herald, July 13, 1897.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਬਰਖਾ ਰੋਕ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੱਥਾ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਤੂੰ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।” ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ “ਦੁਸ਼ਟ” ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਬੁਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਨੂਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਿਰਲੱਜ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ “ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ” ਕੋਲ ਉਸ “ਸਮੇਂ” ਤੋਂ “ਪ੍ਰਕਾਰ” ਕਰਨ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਠਿਣੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਸਦੀਵੀ ਮੌਤ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਜੋ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸੀ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ।

"ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੰਕਟ ਆਉਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਥਾਪਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਧਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ 'ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,' ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਾਰੀਆਂ ਉੱਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" *Early Writings*, 85.

"ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ," ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ "ਤਾਜ਼ਗੀ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ "ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ" ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਆਹਾਂ ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਰੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ-ਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀਕਾਰੀ ਕੰਮ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ "ਤਾਜ਼ਗੀ" ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ; ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਯਸਾਯਾਹ 28:12।

ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੱਕਲਾਉਂਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਖ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉੱਫਣ ਵਾਲਾ ਕੋੜਾ ਲੰਘੇਗਾ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁੜ ਦੇ ਹੇਠ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 28:13-15.

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ (ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ) ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਡਿੱਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, "ਉਹ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ।" ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਾਕੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।

"ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ 'ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।' ਹੁਣ ਮੌਤ ਦਾ ਦੂਤ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: 'ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਿੱਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ; ਪਰ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।' ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

‘ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ।’ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 9:1-6. ਨਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਝੂਠੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਤਰਸ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼, ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿੱਕੇ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।” *The Great Controversy*, 656.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਆਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਉਹ ਜੋ ਉਪਰਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਹੈ: ‘ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਕਿਤ।’ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਕੁਝ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ: ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾ ਸੀ।’ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਣ,’ ਕਿਉਂਕਿ ‘ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਧਾਰ ਪਾ ਸਕਣ,’ ‘ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਕੀਤਾ।’ ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12.

“ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਮਨ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭ੍ਰਮਨਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਛਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੋਹਕ ਭ੍ਰਮਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” *Testimonies*, volume 8, 249, 250.